

FAGFORMÅL

Eleverne skal i faget håndværk og design gennem praktiske og sansemæssige erfaringer udvikle håndværksmæssige kompetencer til at designe, fremstille og vurdere produkter med æstetisk, funktionel og kommunikativ værdi. Eleverne skal tilegne sig viden og færdigheder om håndværk, forarbejdning, materialer og designprocesser gennem praktisk arbejde i værksteder med forskellige håndværk, bløde og hårde materialer. Faget skal styrke elevernes innovative og entreprenante kompetencer.

Stk. 2. Eleverne skal i arbejdet med håndværk og design lære at forstå samspillet mellem ide, refleksion og realisering frem til et færdigt produkt. Gennem praktiske håndværks- og designprocesser skal eleverne lære at arbejde undersøgende, problemløsende og evaluerende, så en kreativ, innovativ og entreprenant tilgang fremmes. Eleverne skal såvel individuelt som i samarbejde gennem stillingtagen og handling opnå tillid til egne muligheder og opleve glæde ved at arbejde med hænderne.

Stk. 3. Eleverne skal gennem faget opnå forståelse for håndværkets tradition og kultur i deres hverdag og i forskellige samfund og tidsperioder. Eleverne skal tilegne sig forståelse for ressourcer, miljø og bæredygtig udvikling i relation til håndtering af materialer.

INTRODUKTION

Faget håndværk og design er et obligatorisk fag i Dansk Skoleforening for Sydslesvig fra 4. til 6. klasse og er opdelt i to trinforløb: 4. klasse og 5.-6. klasse.

Håndværk og design er et praktisk fag, hvor det hele menneske med hoved, krop og hænder arbejder med designprocesser og håndværksmæssig produktfremstilling gennem brug af materialer, værktøj m.m. Herigennem styrkes elevernes alsidige udvikling, dannelse og identitet.

Læreplanen omfatter tre kompetenceområder:

- Håndværk – forarbejdning
- Håndværk – materialer
- Design

Gennem undervisningen i håndværk og design udvikles særlige arbejdsmetoder, som skaber rammer for oplevelse, fordybelse og virkelyst gennem håndens og åndens arbejde. Herigennem bliver elevens glæde ved at finde på og

omsætte ideer styrket. Denne færdighed danner og gør eleven mere kompetent samt i stand til at handle i en kompleks og evigt foranderlig verden.

Kreative, innovative og entreprenante arbejdsprocesser og teknologier er vigtige for at løse opgaver og udfordringer i et moderne samfund. Disse processer er en integreret og væsentlig del af håndværk og design. Gennem undervisningen i fagets kompetenceområder styrkes elevernes deltagelse og medansvar og dermed elevens almene dannelse og alsidige udvikling. Gennem undervisningens tilrettelæggelse og praksis i håndværk og design forberedes eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter. De oplever, at når de arbejder manuelt sammen, opstår der synergi og samhørighed. Desuden lærer de andre og nye sider af sig selv at kende på vejen mod deres dannelse. Deres identitet og sociale kompetencer styrkes.

Praktiske og æstetiske læreprocesser sker gennem undervisning i håndværk, med materialer og i designprocesser, hvor indtryk bearbejdes og skaber et nyt udtryk, der kommunikerer noget

om eleven. Den æstetiske læreproces bliver en identitetsskabelsesproces.

I faget håndværk og design er indholdet håndværksmæssig forarbejdning af materialer til produkter baseret på designprocesser. I faget transformeres natur til kultur. Undervisningen tilrettelægges, så elevernes blik skærpes for den håndværksmæssige og materielle kultur. Den materielle kultur beskriver omverdenen og er et udtryk for, at mennesket har forarbejdet genstande lokalt og globalt, før og nu. Gennem den materielle kultur kan eleverne opnå øget forståelse og indsigt i lokale og globale såvel som historiske og nutidige livsformer og -betingelser. Materiel kultur er konteksten for enhver design- og håndværksopgave.

Ethvert produkt er udtryk for et design, hvor der bag genstanden ligger overvejelser omkring genstandens form, funktion og æstetik. Gennem undervisningen i og med den materielle kultur og elevernes egne arbejdsprocesser fra ide til færdigt produkt bliver eleverne på en gang både kulturbærere og kulturskabere.

Faget bidrager til elevernes alsidige udvikling, giver dem lyst til at fordybe sig, øger deres praktiske handlekompetencer og gør dem livsduelige. Gennem fordybelsen oplever eleverne glæde ved at beskæftige sig med håndens arbejde og ved at fuldføre designprocesser. Det giver eleverne personlig værdi at mestre såvel håndværks- som procesfærdigheder. Disse færdigheder forbereder eleven til videreuddannelse og til at virke i et demokratisk samfund.

Kompetenceområde	Kompetencemål
Håndværk – forarbejdning	Eleven kan anvende værktøjer, redskaber og maskiner forsvarligt til forarbejdning af materialer.
Håndværk – materialer	Eleven kan forarbejde materialer i forhold til produktets form, funktion og udtryk.
Design	Eleven kan arbejde med enkle designprocesser knyttet til egen produktfremstilling.

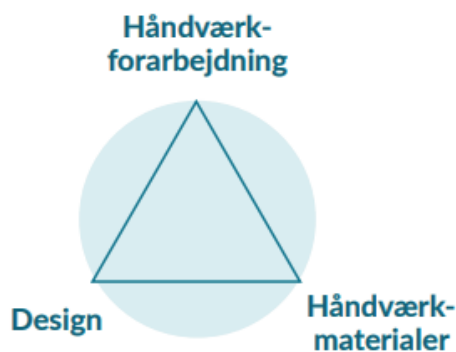
Kompetencemålene i håndværk – forarbejdning beskriver, hvordan arbejdet med værktøjer, redskaber og maskiner gør det muligt at fremstille fysiske produkter inden for faget. Undervisningen beskæftiger sig kontinuerligt med elementer af kompetenceområdet, og gradvist udvikles praktisk beherskelse og dermed mestring, hvorved kompetencerne udvikles inden for området.

Kompetencemålene i håndværk – materialer beskriver, hvordan arbejdet med materialer fremmer kendskab til materialers egenskaber og forarbejdningmuligheder. Undervisningen i materialernes beskaffenhed og deres forarbejdning til produkter udvikler erkendelser inden for form, funktion og udtryk. Det giver erfaringer med, hvilke materialer der egner sig i en konkret designproces, og styrker således kompetencerne inden for området.

Kompetencemålene i design opnås ved arbejdet med alsidige og dynamiske designprocesser. Designforløb omhandler processen fra ide over ideafprøvning og produktrealiseringer til et produkt med refleksioner undervejs. Gennem designprocesser udvikles viden om forskellige designmetoder, problemløsning og erfaringer med produkters udformning. Arbejdet med design dækker kompetenceområdet.

Samlet set beskriver kompetencerne i håndværk og design evnen til at anvende færdigheder og viden i konkrete, praktiske sammenhænge. Undervisningen lægger op til, at eleverne reflekterer og kritisk tager stilling til arbejdsmetoder og materialevalg under hensyntagen til funktion, form, udtryk, ressourcer og bæredygtighed. De tre kompetenceområder er indbyrdes forbundne og tilstræbes således at være til stede i ethvert undervisningsforløb i faget.

Figur 1: Sammenhængen mellem de tre kompetenceområder i håndværk og design

Modellen viser, hvordan der er sammenhæng mellem de forskellige elementer i modellen. Ikke alle elementer fremtræder med lige stor vægt over tid i undervisningen. Gennem forløbene er

der forskellig vægtning i modellens delelementer. Noget er til tider mere i fokus end andet, som derved er mere i baggrunden. Der finder en dynamisk vekselvirkning sted over tid.

TRINFORLØB FOR 4. KLASSETRIN

HÅNDVÆRK - FORARBEJDNING

Her står håndværkstilegnelse i forgrunden. Eleverne stifter bekendtskab med værktøjer, arbejdsteknikker og materialer, og de lærer at anvende og bearbejde dem sikkert og rutineret.

Kompetenceområdet håndværk – forarbejdning omfatter fem færdigheds- og vidensområder.

- Håndværktøj og redskaber
- Maskiner
- Teknikker
- Sikkerhed
- Arbejdsformer

Håndværktøj og redskaber:

Gennem brug af håndværktøj og redskaber kan der undervises i, hvilke muligheder og begrænsninger der ligger i de mange ikke-eldrevne håndværktøjer og redskaber, der hører naturligt hjemme i faget. Sikkerhedsaspektet holdes altid for øje, når der arbejdes med værktøj.

De indledende undervisningsforløb kan tilrettelægges med benyttelse af de mest gængse håndværktøjer og redskaber, som kendetegner forarbejdning af fagets bløde og hårde materialer, f.eks. tekstil, træ og eventuelt metal, i en designproces.

Teknikker:

Forarbejdning af materialer på 1. trinforløb med brug af redskaber og værktøj sker løbende med anvendelse af forskellige teknikker.

Gennem instruktion, demonstration, elevernes begyndende eksperimenter og selvstændige arbejde kan der undervises i et begrænset antal relevante og simple teknikker. Elevernes mulighed for at opleve mestring af teknik og værktøj øges på sigt.

Arbejdsformer:

Arbejdsformerne kan variere alt efter aktivitet i det indledende forløb af håndværk- og design-undervisningen, og lærerens planlægning kan være styrende for valgene. I nogle situationer vil holdundervisning være relevant, i andre sammenhænge kan eleverne arbejde selv eller i mindre praksisfællesskaber.

Ved introduktion til ukendte værktøjer og redskaber kan mesterlæreprincippet, hvor læreren

viser og forklarer funktion og håndtering, være den foretrukne arbejdsform. I instruktionen kan læreren vælge at bruge fagudtryk om værktøj og materialer.

Eleverne kan nu forsøge sig med de værktøjer, redskaber og materialer, de er blevet introduceret til.

Maskiner:

Det er kun uddannede lærere, der må bruge maskiner, jf. *Leitfaden Technik Primarstufe des Landes Schleswig Holstein, 2021, s. 62, se bilag.*

Sikkerhed:

Sikkerhed og gode arbejdsstillinger er afgørende faktorer ved arbejdet med redskaber og værktøj samt færden i værkstederne.

Allerede ved første lektion i værkstederne er det vigtigt at gennemgå de elementære regler for sikker færden i værkstedet, eksempelvis at man ikke løber rundt, og at man omgås værktøjer og redskaber med respekt og sikkerhedsmæssig ansvarlighed.

I værkstederne er der skærpet tilsyn, jf. *RiSU 2019, DGUV Informationen, se bilag.*

Ved gennemgang af nye teknikker, værktøjer og maskiner skal sikkerheden omkring det nye have ekstra opmærksomhed. Det vil jævnligt være nødvendigt, at sikkerhedsregler og brug af relevante værnemidler repeteres i undervisningen.

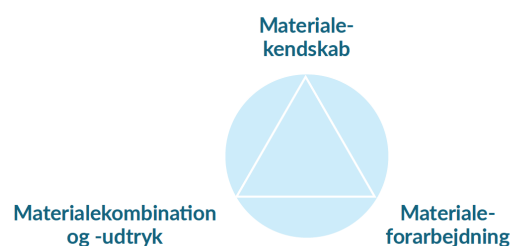
Sikkerhedsregler kan tydeliggøres med opslag i lokalet, der viser, hvornår der skal anvendes høreværn, beskyttelsesbriller eller hårelastik m.m. Disse værnemidler skal være tilgængelige i værkstederne.

HÅNDVÆRK - MATERIALER

Materialekendskab drejer sig om at kende forskellige bløde og hårde materialer, at kunne genkende og navngive disse, få viden om materialers oprindelse, deres egenskaber og den kulturhistorie, der knytter sig til det pågældende materiale.

Kompetenceområdet håndværk – materialer omfatter tre færdigheds- og vidensområder.

- **Materialekendskab**
- **Materialeforarbejdning**
- **Materialekombination og udtryk**

Materialekendskab:

Materialerne kan inddeles i naturlige, forarbejdede og syntetiske materialer. Nogle af deres forskellige oprindelser, egenskaber og anvendelser præsenteres og prøves. Hvor, det er passende, inddrages en snak om bæredygtighed og miljøbelastning i undervisningen.

Eleverne arbejder med at genkende, undersøge og anvende bløde og hårde materialer på en eksperimenterende måde. De opnår derved gradvis viden omkring materialernes anvendelse.

Denne viden og disse erfaringer fører til bevidste valg af egnede materialer i en given designproces.

Materialeforarbejdning:

Undervisningen indeholder på 1. trin ofte lærerinitieret undersøgelse og instruktion, så eleverne kan afprøve materialeforarbejdning i det om-

fang, som er muligt. Begyndende erfaringer med forarbejdning af bløde og hårde materialer kan opnås ved at kombinere materialekendskab med færdigheder og viden om håndværktøj, redskaber, maskiner og teknikker.

Undersøgelse af materialer og den sansemæssige oplevelse giver kendskab til materialernes egenskaber. Undersøgelsen kan ske med værktøjer eller redskaber og med brug af grundlæggende håndværksteknikker.

Materialekombination- og udtryk:

Eleverne lærer at sammensætte materialer til et produkt og opnår derved viden om at sammensætte materialer.

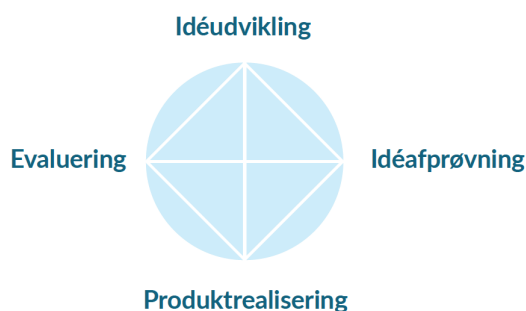
I den indledende undervisning arbejdes med få sammensatte materialer for at opnå erfaringer med, hvorledes et produkt kan gives forskellige udtryk. Dette kan ske med inddragelse af viden samt erfaringer med materialers egenskaber.

DESIGN

Dette kompetenceområde omhandler arbejdet med design hen mod opfyldelse af kompetencemålet. Begrebet design dækker over såvel en genstands form, funktion og udtryk som processen fra ide over realisering til det færdige produkt.

Kompetenceområdet **håndværk – design** omfatter fire færdigheds- og vidensområder.

- **Ideudvikling**
- **Ideafprøvning**
- **Produktrealisering**
- **Evaluering**

Ideudvikling:

Ideudvikling fokuserer i den indledende fase i faget på, at eleverne bliver i stand til at udvikle ideer ud fra lærerens oplæg.

Ethvert design bygger på en ide, et eksperiment eller en analyse. I starten af det første trin kan ideen/emnet rammesættes, eksempelvis af teknik og materiale, for at gøre processen overskuelig. Ideerne hentes fra den nære omverden og fra hverdagslivet.

Præsentation af ideer kan ske fortællende, forklarende, formulerende, skriftligt eller i form af skitser eller udkast på enten papir, pap eller virtuelt.

Ideudviklingen kan ske i praksisfællesskaber, hvor deltagerne inspirerer hinanden, og hvor ideer avler nye ideer.

Ideafprøvning:

Ideafprøvning fokuserer på, at eleverne i det små begynder at afprøve og eksperimentere i processen frem mod det endelige produkt.

Når en ide til et produkt foreligger, kan ideen – eller dele af den – afprøves i en model. Formålet med ideafprøvninger er at reflektere over evt. uhensigtsmæssige elementer i det tænkte produkt i relation til produktets form, funktion og udtryk.

På dette trin er det mest på lærerens initiativ at gennemføre samtaler med eleverne omkring modellerne og spejle nye forslag og tanker, som i det omfang, det er muligt og relevant, kan afprøves i forhold til produktet. Det kan eksempelvis være, at nye teknikker eller materialer skal afprøves. realisering.

Produktrealisering:

Produktrealisering fokuserer på, at eleverne på efterfølgende trin udvikler evner til at realisere egne ideudviklede produkter på baggrund af ideafprøvninger skabt alene eller sammen med andre.

I produktrealiseringen fremstilles produkter som løsning på designopgaven, der ofte vil være igangsat og stærkt støttet gennem ideudvikling og afprøvning af læreren på første trin. Inden selve fremstillingen påbegyndes, tages hensyn til produktets funktion, formsprog og æstetiske udtryk.

Evaluering: (fælles for begge trinforløb)

Evaluering fokuserer på både formative og summative evalueringer, hvor såvel elevernes læring, undervisningen og produktet er i centrum.

Den formative evaluering betegner den vurdering og justering, der finder sted under hele designprocessen. Den summative evaluering

betegner vurderingen af slutproduktets form, funktion og formsprog i relation til den stillede designopgave, samt en vurdering af, hvor eleverne er i deres mestring af faget på det pågældende tidspunkt.

Overvejelser vedrørende valg af materiale, værktøjs- og redskabsbrug kan være en vigtig del af såvel den formative som den summative evaluering. Herunder begrundelser for om-, til- og fravalg undervejs, idet det kan have betydning for bevidstheden omkring designprocessen. En endelig vurdering af, om et produkt har opfyldt den hensigt, der var med udførelsen, samt af produktets værdi for andre, afslutter en evaluering. Evalueringen kan også forholde sig til, i hvilken grad den stillede designopgave opfylder innovative og entreprenante hensigter ift. elevens faglige niveau.

Produkter og arbejdsprocesser kan præsenteres på mange måder. Udstilling, fremlæggelse, overdragelse til bruger m.m. Digitale værktøjer kan inddrages.

TRINFORLØB FOR 5.-6. KLASSETRIN

HÅNDVÆRK - FORARBEJDNING

Eleverne kender nu en del værktøjer, arbejdsteknikker og materialer. Her står nu designproces tilgængelse i forgrunden.

Kompetenceområdet håndværktøj – forarbejdning omfatter fem færdigheds- og vidensområder.

- **Håndværk og redskaber**
- **Teknikker**
- **Arbejdsformer**
- **Maskiner**
- **Sikkerhed**

Håndværktøj og redskaber:

Den erfaring, eleverne har fået i 1. trinforløb, trækkes der på i dette forløb, således at de håndværksmæssige færdigheder kan styrkes og blive til kropslige erfaringer. Herefter kan der tilføjes flere af værkstedernes værktøjer og redskaber, så eleverne ved den obligatoriske undervisningsafslutning er i stand til at vælge det mest hensigtsmæssige håndværktøj og redskab og kan arbejde forsvarligt hermed i den konkrete opgave.

Teknikker:

Forarbejdning af materialer med brug af flere redskaber og værktøjer fortsætter på dette trin, og de forskellige designforløb kan blive mere styrende for, hvilke teknikker der undervises i. Undervisningen skal således styrke og udvide de

håndværksmæssige færdigheder. For elevernes fordybelse og virkelyst vil det være motiverende at opleve at mestre en teknik med anvendelse af relevant værktøj og tilladte maskiner.

Arbejdsformer:

Efterhånden inddrages eleverne mere i, hvordan designprocesser kan gribes an, og i planlægning og valg af de værktøjer og redskaber, der skal bruges.

I undervisningen vil det være relevant at bruge allerede introducerede fagudtryk og supplere med nye i forhold til værktøjer og redskaber. Undervisningen kan også suppleres med fagtekster, så eleverne samlet set har mulighed for at opbygge et fagsprog.

Efterhånden som eleverne øger kendskabet til faget, kan de gennem praksisfællesskaber trænes i at lytte til hinandens ideer, at argumentere for egne forslag og instruere hinanden. På denne måde kan deres samarbejdskompetencer styrkes.

Maskiner:

Ved forarbejdning af materialer kan værkstedernes eldrevne maskiner være en hjælp.

Værkstederne indeholder mange maskiner, hvoraf nogle er tilladte for elever at anvende, jf. *RiSU 2019*, se bilag. Der instrueres grundigt i maskinernes risiko- og sikkerhedsmomenter, når de inddrages i undervisningen.

Læreren skal i hvert enkelt tilfælde vurdere forsvarelsen ved at lade den enkelte elev bruge maskinen ift. elevens alder, indsigt og arbejdssevne samt øvrige forudsætninger.

Gennem undervisningen kan der opbygges erfaring med, hvilke maskiner der hensigtsmæssigt kan vælges og anvendes ved fremstilling af håndværksprodukter. Herunder at træne eleverne i at argumentere for, hvorfor netop denne maskine er et godt valg, og i at demonstrere, hvordan maskinen anvendes forsvarligt.

Sikkerhed:

Sikkerhed og gode arbejdsstillinger er afgørende faktorer ved arbejdet med redskaber, værktøj og maskiner samt færden i værkstederne.

Allerede ved første lektion i værkstederne er det vigtigt igen at gennemgå de elementære regler for sikker færden i værkstedet, eksempelvis at man ikke løber rundt, og at man omgås værktøjer og redskaber med respekt og sikkerhedsmæssig ansvarlighed.

I værkstederne er der skærpet tilsyn, jf. *RiSU 2019*, *DGUV Informationen*, se bilag.

Ved gennemgang af nye teknikker, værktøjer og maskiner skal sikkerheden omkring det nye have ekstra opmærksomhed. Det vil jævnligt være nødvendigt, at sikkerhedsregler og brug af relevante værnemidler repeteres i undervisningen.

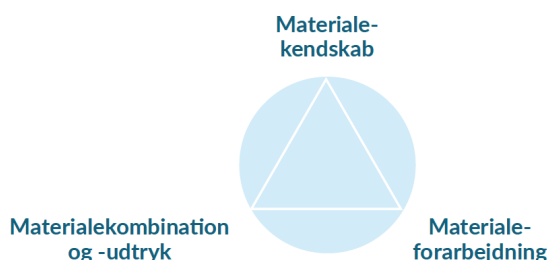
Sikkerhedsregler kan tydeliggøres med opslag i lokalet, der viser, hvornår der skal anvendes beskyttelsesbriller eller hårelastik m.m. Disse værnemidler skal være tilgængelige i værkstederne.

HÅNDVÆRK - MATERIALER

Materialekendskab drejer sig om at kende forskellige bløde og hårde materialer, at kunne genkende og navngive disse, få viden om materialers oprindelse, deres egenskaber og den kulturhistorie, der knytter sig til det pågældende materiale.

Kompetenceområdet håndværk – materialer omfatter tre færdigheds- og vidensområder.

- **Materialekendskab**
- **Materialeforarbejdning**
- **Materialekombination og udtryk**

Materialekendskab:

Materialekendskab på 2. trinforløb drejer sig fortsat om at kende forskellige bløde og hårde materialer, at kunne genkende og navngive disse, have og få mere viden om materialers oprindelse, deres egenskaber og den kulturhistorie, der knytter sig til det pågældende materiale.

Materialerne er inddelt i naturlige, forarbejdede og syntetiske materialer, og deres forskellige oprindelse, egenskaber, forarbejdning og anvendelsesmuligheder udbygges. Et relevant emne i undervisningen på 2. trinforløb er elementernes bæredygtighed og miljøbelastning.

Eleverne lærer fortsat at skelne mellem forskellige anvendelsesmuligheder for bløde og hårde materialer. Dertil bygger de på deres viden omkring materialers anvendelse og anvendelsesmuligheder ved, at der gradvist inddrages flere materialer.

Gennem undersøgelser og forarbejdning af forskellige materialer, under hensyntagen til produktets form, funktion og udtryk, kan der opnås kendskab til og erfaringer med materialeegenskaberne. Denne viden og disse erfaringer kvalificerer valget af egnede materialer i en given designproces.

Materialeforarbejdning:

Vejen fra ide til færdigt produkt går over materialeforarbejdning. Indholdet er således de enkelte materialers forarbejdningsmuligheder.

Undervisningen kan veksle mellem undersøgelse, instruktion og elevernes selvstændige afprøvning.

ger med materialeforarbejdning. Erfaringer med forarbejdning af bløde og hårde materialer kan opnås ved at kombinere materialekendskab med færdigheder og viden om håndværktøj, redskaber, maskiner og teknikker, og eleverne kan på 2. trin mestre flere processer selvstændigt.

Undersøgelse af materialer, den håndværksmæssige forarbejdning og sansemæssige oplevelse giver kendskab til materialernes egenskaber og anvendelses- og forarbejdningsmuligheder.

Forarbejdningen kan ske med værktøjer eller redskaber og med brug af fagets håndværksteknikker. Inddragelse af flere materialer i faget kan samtidig øge erfaringerne med forskellige materialers forarbejdningsmuligheder.

Materialekombination og udtryk:

Kombination af forskellige materialer tilfører produktet et udtryk.

Eleverne lærer at kombinere materialer til et produktudtryk og opnår derved viden om kombination af materialer. Ved at arbejde med produktets æstetiske udtryk opnås viden om farver, formsprog og æstetisk udtryk.

Designopgavens løsningsideer bliver mere og mere styrende for materialekombinationer. Gennem materialekombinationer kan produkterne få nye udtryksmuligheder, og et ønsket æstetisk udtryk kan realiseres, når der arbejdes med farver, former og udtryk.

DESIGN

Dette kompetenceområde omhandler arbejdet med design og designprocesser hen mod opfyldelse af kompetencemålet. Begrebet design dækker over såvel en genstands form, funktion og udtryk som processen fra ide over realisering til det færdige produkt.

Kompetenceområdet design omfatter fire færdigheds- og vidensområder.

- **Ideudvikling**
- **Ideafprøvning**
- **Produktrealisering**
- **Evaluering**

Ideudvikling:

Ideudvikling fokuserer på 2. trinforløb på, at eleverne bliver i stand til selv at udvikle ideer.

På dette trin tages der afsæt i mere komplekse innovative og globale udgangspunkter. Der kan bl.a. anvendes internet til inspirations- og informationssøgning, ligesom forskellige materialer, genstande, billeder og facetter fra den materielle kultur kan fremme ideudviklingen.

I løbet af 2. trin øges kravene til skitseres nøjagtighed, f.eks. produktets dimensioner, samt træning i at se et produkt tredimensionelt.

Ideudvikling i praksisfællesskaber øges på dette trin med fokus på at træne respekten for andres ideer samt evnen til at argumentere for egne ideer. Gennem indflydelse på de produkter, der fremstilles, bliver eleverne kulturskabere, og deres demokratiske dannelse styrkes.

Ideafprøvning:

Ideafprøvning fokuserer her på, at eleverne som en mere etableret del under eller efter ideudvikling afprøver og eksperimenterer frem mod det endelige produkt.

Når elevernes egen ideudvikling har ført til en konkret ide til et produkt, kan ideen afprøves i en model. Formålet med ideafprøvninger er som på første trin at afsløre evt. u hensigtsmæssige elementer i det tænkte produkt i relation til produktets form, funktion og udtryk.

Ideafprøvningen diskuteres på dette trin med andre elever eller læreren, hvorved et nyt syn på og måske nye tanker omkring produktet dukker op. Eleverne kan nu på eget initiativ begynde at justere og videreudvikle ideen. Modelfremstillinger er karakteriseret ved at være hurtigt sat sammen uden større finish i modsætning til selve den håndværksmæssige produktrealisering.

Der afprøves og eksperimenteres også med forskellige teknikkers anvendelighed og materialers styrke og egenskaber ift. et produkts anvendelsesformål. Afprøvninger i en model er et stadie på vej mod en autentisk realisering i de primære materialer eller materialer, der lader sig forarbejde håndværksmæssigt.

Produktrealisering:

På andet trin fokuserer produktrealisering på, at eleverne nu realiserer egne ideudviklede produkter på baggrund af ideafprøvninger skabt alene eller sammen med andre.

I produktrealiseringen fremstilles produkter som løsning på designopgaven på baggrund af den foretagne ideudvikling og afprøvning. Inden selve fremstillingen påbegyndes, tages hensyn til produktets funktion, formsprog og æstetiske udtryk.

De udarbejdede skitser, modeller og valgte arbejdsprocesser, herunder materialevalg og valg af håndværk, har indflydelse på valg af en hensigtsmæssig arbejdsgang, men uforudsete udfordringer kan medføre, at ændringer kan finde sted.

Her bliver produktrealiseringerne mere selvstændige som følge af større erfaring med håndværk og materialer.

Evaluering: (fælles for begge trinforløb)

Evaluering fokuserer på både formative og summative evalueringer, hvor såvel elevernes læring, undervisningen og produktet er i centrum.

Den formative evaluering betegner den vurdering og justering, der finder sted under hele designprocessen. Den summative evaluering betegner vurderingen af slutproduktets form, funktion og formsprog i relation til den stillede designopgave, samt en vurdering af, hvor eleverne er i deres mestring af faget på det pågældende tidspunkt.

Overvejelser vedrørende valg af materiale, værktøjs- og redskabsbrug kan være en vigtig del af såvel den formative som den summative evaluering. Herunder begrundelser for om-, til- og fravalg undervejs, idet det kan have betydning for bevidstheden omkring designprocessen. En endelig vurdering af, om et produkt har opfyldt den hensigt, der var med udførelsen, samt af produktets værdi for andre afslutter en evaluering. Evalueringen kan også forholde sig til, i hvilken grad den stillede designopgave opfylder innovative og entreprenante hensigter ift. elevens faglige niveau.

Produkter og arbejdsprocesser kan præsenteres på mange måder. Udstilling, fremlæggelse, overdragelse til bruger m.m. Digitale værktøjer kan inddrages.

SPROGLIG UDVIKLING

Sproglig udvikling er en central del af elevernes arbejde med håndværk og design. Sproglig udvikling har fokus på fire dimensioner af det talte og det skrevne sprog: Samtale, lytte, læse og skrive.

Ordkendskab

Håndværk og design er et fag med specifikke fagbegreber og fagsprog. Disse fagbegreber stifter eleverne kendskab med fra første dag i faglokalerne. I begyndelsen som navne på håndværktøjer, redskaber, maskiner, materialer m.m. Hurtigt kommer begreber for teknikker og design- og arbejdsmetoder også til. Fagbegreberne læres naturligt ved instruktion og ifm. selve arbejdsprocesserne.

Efterhånden, som eleverne bliver bekendt med fagsproget, bliver de i stand til at læse arbejdsvejledninger, forstå instruktionsvideoer og sikkerhedshenvisninger.

Særlige træk ved fagtekster

Fagets tekster udgøres af såvel analoge som digitale tekster, herunder instruktionsvideoer. Skitser og tegninger er også en del af fagsproget. Elevproducerede fagtekster kan være små arbejdsvejledninger, og det kan være tekster ifm. med præsentation af færdige produkter. I enhver situation, hvor eleverne udtrykker sig skriftligt i håndværk og design, lægges der vægt på deres korrekte anvendelse af fagbegreber, da det er herigennem, de kan kommunikere præcist omkring faget.

Teksters formål og struktur

Hvor idéer og meninger ikke kan udtrykkes i ord, kan skitser og tegninger udtrykke hensigt og mening.

Den sproglige udvikling i håndværk og design fremmes i samtalen om elevernes idéer, udførelsen af produkter og i præsentationen af selve produktet og forklaring om arbejdsprocessen. Fagsproget giver eleverne et præcist sprog til kommunikation i og omkring faget.

Mundtligt sprog

Undervisningen kan tilrettelægges, så der tilstræbes brug af fagbegreber og -udtryk, således at elevernes opmærksomhed på dette skærpes. I dialogen med klassekammerater og lærere om fra- og tilvalg ift. en stillet opgave trænes elevernes evne til at argumentere med fagets begreber.

Formsprog

Eleverne udvikler over tid deres eget formsprog, som kan udvikles og forfines. Dette sprog er det vanskeligt at sætte ord på. Formsproget er produktets sprog, som samtidig siger noget om eleven. Det er værdifuldt at være opmærksom på og at forsøge at italesætte, da formsproget har stor betydning for det designmæssige udtryk.

Der henvises derudover til de gældende MÅL FOR SPROG OG LÆSNING

IT OG MEDIER

It og medier indgår som et integreret værktøj i faget håndværk og design, og det anvendes som værktøj til inspiration og som redskab til produktion, der hvor det giver mening ift. fagets intention. Elevernes it- og mediekompetencer kan udskilles i fire elevpositioner, som i praksis vil have store overlap og sammenfald.

Eleven som kritisk undersøger

Det er væsentligt, at eleverne forholder sig kritisk og konstruktivt til inspirationsmaterialer fundet på nettet, især ift. hvad der er realistisk for dem at udføre, fx tekniske detaljer og sværhedsgrader.

Eleven som analyserende modtager

I inspirationsfasen kan det være oplagt at anvende billeder og film fra internettet. Gennem analyse af disse udfordres idégenereringen, og det vurderes, hvorvidt arbejdsbeskrivelser og instruktionsvideoer kan understøtte elevernes egen produktion.

Eleven som målrettet og kreativ producent

It og medie-redskaber kan give eleverne muligheder for at visualisere egen design- og arbejdsproces gennem produktion af instruktionsvideoer, fx ift. materialeforarbejdning eller i arbejdet med teknikker og elevtilladte maskiner.

Præsentation af produkt og proces kan ligeledes ske ved hjælp af it. It- og medieteknologierne kan understøtte eleverne som kreative skabere og producenter og inddrages med fordel i håndværk og design, hvor det er didaktisk relevant.

Eleven som ansvarlig deltager

Distribution af elevproducerede digitale materialer drøftes med henblik på ansvarlighed ift. offentliggørelse og problematikken omkring op-havsret i enten lukkede eller åbne digitale fora.

INNOVATION OG ENTREPRENØRSKAB

Innovation handler om at skabe nye, forbedrede produkter med personligt præg.

Efterhånden som eleverne i undervisningen begynder at mestre håndværksmæssige færdigheder, stilles de over for udfordringer om at forandre, forbedre eller eksperimentere sig frem til produkter, som for eleverne er innovative. Det er væsentligt at værdsætte innovation set fra elevernes niveau, hvilket vil give dem motivation til at fortsætte arbejdet med innovative håndværks- og designprocesser.

Undervisningen kan tilrettelægges, så eleverne i starten guides til at tænke i ikke-traditionelle løsningsmuligheder. Af den grund er afprøvninger og eksperimenter af stor betydning.

Rammesætning kan støtte læringsprocessen ved at stille begrænsninger omkring fx værktøjer, arbejdsteknikker og materialer. Herved skærpes den innovative læringsproces.

Efter den indledende fase kan innovative designprocesser introduceres parallelt med entreprenante tilgange. Eleverne bør have fokus på, hvordan de fremstillede produkter kan have værdi for andre. Man kan forestille sig et lokalt samarbejde om fx at lave redskaber eller produkter til ungdomsforeninger, organisationer og institutioner. At inddrage de kommende brugere vil være hensigtsmæssigt, for her får eleverne anskueliggjort, hvilke behov brugerne har, og dermed hvilke problematikker eleverne skal inddrage i deres proces frem mod et produkt, som opfylder brugerens ønske.

Efterhånden som de håndværksmæssige færdigheder styrkes, kan andre lokale partnere inddrages i samarbejdet.

FAGTEAMETS OVERORDNEDE PLAN

I fagteamets overordnede plan fastholdes de aftaler, som skolens fagteam indgår for faget håndværk og design på deres skole for de enkelte årgange. Planen evalueres og revideres årligt. På baggrund af fagteamets overordnede plan og fagets læreplan udarbejder den enkelte lærer sin årsplan.

AFTALER	
Undervisning	Fordeling af bestemte temaer og/eller undervisningsenheder Opbygning af kompetencer Konkrete fagspecifikke metoder Projekter Inddragelse af eksterne undervisningstilbud og ekskursioner
Differentiering	Former for differentiering Tiltag i forhold til elever med særlige behov eller begavelse
Sproglig udvikling, herunder fagsprog	Teksttyper, læsestrategier og notatteknikker
It og medier	Fagets bidrag til udvikling af elevernes it- og mediekompetencer
Innovation og entreprenørskab	Fagets bidrag til udvikling af elevernes innovative og entreprenante kompetencer
Kulturforståelse	Fagets bidrag til udvikling af elevernes kulturforståelse
Hjælpemidler og materialer	Fagafhængigt: lærebøger, opslagsværker, (elektroniske) ordbøger, lommeregner, formelsamlinger osv.
Bedømmelse	Principper for bedømmelse og udformning af dokumentation

EVALUERING

Elevens læring og trivsel følges ad, og de supplerer hinanden. En tydelig feedback- og evalueringskultur giver eleven oplevelsen af selv at være en central aktør i evalueringen af egen faglig og social udvikling og trivsel. Derudover kan elevens systematiske medinddragelse være med til at udvikle skolen generelt og læringsmiljøet specielt samtidig med, at den er en vigtig tilbage melding til læreren og fagteamet. I Skoleforeningens inklusionspolitik står:

Det er centralt for et barns trivsel, udvikling og livschancer at opleve sig som en værdifuld deltager i sociale og faglige fællesskaber. Det gavner alle børn i fællesskabet, når læringen tilrettelægges på en måde, der tilgodeser mange forskellige behov og skaber deltagelsesmuligheder for alle.¹

For at støtte op om den faglige og sociale udvikling gennemføres der på skolerne trivselsundersøgelser af undervisnings- og læringsmiljøet. Trivselsundersøgelserne inddrages i evaluerings samtaler og skal resultere i handleplaner for skolen og de elever, der ikke trives.² Udover at give bedre trivsel er dette med til at støtte eleven i hans eller hendes faglige udvikling og giver eleven en mere aktiv rolle i sin egen læreproces.

For at eleven kan få det fulde udbytte af undervisningen, er det vigtigt, at de intentioner, lærerne har med undervisningen, synliggøres for eleven.³ Sammenhængen mellem undervisningen og elevernes læring skal altså være tydelig og gennemskuelig. Det forudsætter, at undervisningen er baseret på klare mål og kriterier, hvor evaluering spiller en central rolle.

Den faglige evaluering forstås som systematisk dokumentation og faglig bedømmelse af den enkelte elevs udvikling og standpunkt. Evalueringen omfatter alle fagets kompetenceområder og skal forholde sig til både arbejds- og læreproces samt resultater. Evalueringen er således en del af en løbende dialog mellem elev, forældre og lærer og indeholder elementer af feedback, rådgivning, vejledning og støtte, der åbner for nye perspektiver. Evalueringen skal løbende understøtte elevens tiltro til egne evner og en erkendelse af,

at al læring er en proces, hvor det at kunne acceptere usikkerhed og turde fejle er en vigtig del af læringsprocessen. Som sådan er evalueringen også en del af elevens dannelsesproces.

Summativ og formativ evaluering af det faglige

Evalueringen er både en summativ (afsluttende) og en formativ (løbende) evaluering, der støtter elevernes udbytte af undervisningen og lærerens planlægning. For læreren tjener evalueringen det formål at være på forkant med elevernes udbytte og på et tidligt tidspunkt at kunne justere og eventuelt revidere læringsmål og metoder samt fastlægge nye mål for undervisningen. Evalueringen er således en del af et systematisk arbejde, der indbefatter planlægning, tilrettelæggelse, gennemførelse og evaluering af undervisningen, ligesom lærerens evaluering er udgangspunktet for undervisningsdifferentiering. Jo mere læreren ved om, hvad eleven kan og ved, og om hvordan eleven lærer og motiveres, jo bedre kan undervisningen tilrettelægges derefter. Den løbende feedback og evaluering er for eleven en hjælp til selvevaluering og støtte for den videre læreproces og har således afgørende betydning for elevens læringsresultater.

Fælles Evaluering

Eleverne deltager på nogle årgange i Skoleforeningens obligatoriske Fælles Evaluering og de dertil hørende frivillige prøver som et led i at afdekke en række af elevernes basiskompetencer. Fælles Evalueringens pædagogiske prøver er ikke direkte en evaluering af et undervisningsforløb, hvorfor de ikke kan anvendes som prøver og prøvelignende bidrag eller indgå i halv- og helårsevalueringen af eleven. Der gives således heller ikke karakterer for prøver i forbindelse med Fælles Evaluering. Der arbejdes formativt (fremadrettet) med resultaterne i dialog med elever og forældre

1. Skoleforeningens inklusionspolitik fra 2016 se: www.skoleforeningen.org/indsatsomraader/inklusion
2. Dansk Center for Undervisningsmiljø: Dansk Center for Undervisningsmiljø se: <http://dcum.dk/3> John
3. Hattie, Visible Learning (2009)

samt på teammøder/klassekonferencer/i fag-teams.

Evalueringsformer

Den evaluerende, didaktiske refleksion er en refleksion over, hvor godt undervisningsforløbet understøttede elevernes opnåelse af det ønskede læringsudbytte. Arbejdet med læringsmål sikrer et godt grundlag for lærerens evaluering af

elevens læringsudbytte. Den løbende evaluering undervejs i forløbet følges op af en evaluering af læringsudbyttet ved undervisningsforløbets afslutning. Her skal læreren både evaluere, om eleverne har nået målet, men det kan også være nyttigt at få elevernes feedback på undervisningen. Evaluering kan derfor foretages på fire niveauer:⁴

Elevernes læringsudbytte – selvevaluering	Elevernes læringsudbytte – lærerens vurdering – feedback
Lærerens undervisning – selvevaluering	Lærerens undervisning – elevernes vurdering – feedback

Der er forskellige måder, man kan evaluere elevernes læring og undervisningen på. Det kan fx være gennem analyse af elevens proces og produkter, observationer af elevernes læringsudbytte og egen undervisningspraksis samt gennem dialog som evaluering af undervisning og mål mellem både lærer-elev, lærer-elev-forældre og lærer-lærer.

I forbindelse med evaluering er arbejdet med tegn på læring et vigtigt hjælpemiddel i forhold til den løbende evaluering.

Bedømmelse

I bedømmelsen skelnes der mellem to bedømmelsesområder: *undervisningsbidrag*⁵ og *prøver og prøvelignende bidrag*,⁶ der begge skal dokumenteres.

Undervisningsbidrag omfatter alle elevens præstationer i den daglige undervisning eller undervisningskontekst, det vil sige alle mundtlige, skriftlige og praktiske præstationer, hvad enten der er tale om selvstændigt arbejde, par- eller gruppearbejde. Der kan gennemføres tests på højst 20 min. inden for udvalgte færdigheds- og vidensmål.

Prøver og prøvelignende bidrag skal tilgodese fagets kompetenceområder, de tre taksonomiske niveauer (I reproduktion, II anvendelse og reorganisering og III vurdering, perspektivering og refleksion) og kan være skriftlige, mundtlige og

praktiske, således fx også en portfolio. Bedømmelsen skal basere sig på tydelige vurderingskriterier, som er kendt af eleverne på forhånd. Bedømmelsen må ikke kun indeholde en vurdering (summativ evaluering), men skal også være en fremadrettet læringshjælp til eleven (formativ evaluering). Læreren skal målrette og differentiere sin feedback under hensyn til elevens forudsætninger og potentialer.

De evalueringsformer, der anvendes i løbet af skoleåret, skal give eleven mulighed for at vise de erhvervede kompetencer i gentagne og skiftende sammenhænge.

Halv- og helårsevaluering

Den formative evaluering er grundlag for halv- og helårsevalueringen, der er en juridisk handling og derfor underlagt regler, der skal følges.

Ved en samlet bedømmelse af elevens præstationer skelnes der mellem præstationerne i de såkaldte undervisningsbidrag og præstationerne i prøver og prøvelignende bidrag.

Halv- og helårsevalueringen skal afspejle elevens faglige niveau baseret på kompetencemålene i

4. Læringsmål – Inspiration til arbejdet med læringsmål i undervisningen, Ministeriet for børn, undervisning og ligestilling (2016)

5 Unterrichtsbeiträge

6 Leistungsnachweise

læreplanen og er resultatet af både en faglig og en pædagogisk vurdering.

Undervisningsbidragene – altså den daglige undervisning – skal vægtes højest. Det skal sikres, at bedømmelsen baserer sig på forskellige former for undervisningsbidrag.

Elevens arbejdsindsats eller adfærd kan som udgangspunkt ikke indgå i grundlaget for halv- og helårsevalueringen. Sådanne faktorer kan alene inddrages, hvis de påvirker elevens faglige niveau, eller hvis faget på det pågældende trin indeholder mål, der omfatter disse forhold.

OBLIGATORISK EVALUERING: PRØVER OG PRØVELIGNENDE BIDRAG

Fællesskole 5.-10. klasse

Ud over evaluering og dokumentation af elevens faglige præstationer på baggrund af undervisningsbidragene, er der følgende krav om antal prøver og prøvelignende bidrag:

	5. klasse	6. klasse	7. klasse	8. klasse	9. klasse	10. klasse
Tysk	4	4	4	4	4	4
Matematik	4	4	4	4	4	4
Dansk	4	4	4	4	4	4
Engelsk	-	2	4	4	4	4
Natur/teknologi	2	2				
Geografi			2	2	2	2
Fysik og kemi			2	2	2	2
Biologi			2	2	2	2

Se antal fælles evalueringer på www.evaluering.de

Antallet af prøver og prøvelignende bidrag skal fordeles ligeligt på de to halvår.

I fagene historie, religion, samfundsfag, idræt, musik, billedkunst samt madkundskab er der ingen prøver og prøvelignende bidrag. Her evalueres og dokumenteres elevens faglige præstationer på baggrund af undervisningsbidrag.

KILDER

Vedtægter for Dansk Skoleforening for Sydslesvig e.V., Dansk Skoleforening for Sydslesvig, 2023: <https://www.skoleforeningen.org/media/55hcb414/vedtaegter-for-dansk-skoleforening-for-sydslesvig-e-v-2023.pdf>

Forenklede Fælles Mål, Undervisningsministeriet: <http://www.emu.dk/omraade/gsk-laerer>

Mål for Sprog og Læsning for dagtilbud, grund- og fælleskolen, Dansk Skoleforening for Sydslesvig, 2016: <https://www.skoleforeningen.org/media/k0fiqplz/2021-476-ma-l-sprog-og-laesning-1.pdf>

Skoleforeningens inklusionspolitik, Dansk Skoleforening for Sydslesvig, 2016: <https://www.skoleforeningen.org/om-foreningen/organisationen/vedtaegter-maal-og-politikker/inklusion>

Zeugnisverordnung (ZVO), Ministerium für Bildung und Frauen des Landes Schleswig-Holstein, 2008: <http://www.gesetze-rechtsprechung.sh.juris.de/jportal/?quelle=jlink&query=ZeugnV+SH&psml=bss-hoprod.psml&max=true&aiz=true>

Landesverordnung über Gemeinschaftsschulen (GemVO), Ministerium für Bildung und Wissenschaft des Landes Schleswig-Holstein, 2014: <http://www.gesetze-rechtsprechung.sh.juris.de/jportal/?quelle=jlink&query=GemSchulV+SH&psml=bsshoprod.psml&max=true&aiz=true>

Fachanforderungen, Ministerium für Schule und Berufsbildung des Landes Schleswig-Holstein, 2014-2016: <https://fachportal.lernnetz.de/sh/fachanforderungen.html>

Leitfäden zu den Fachanforderungen, Ministerium für Schule und Berufsbildung des Landes Schleswig-Holstein, 2014-2016: <https://fachportal.lernnetz.de/sh/fachanforderungen.html>

BILAG

Maskiner og sikkerhed, kilder

Schleswig Holstein, Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

Fachanforderungen Technik Primarstufe (2021, barrierearm)

Fachanforderungen Technik Sekundarstufe I (2018)

Fachanforderungen Technik Sekundarstufe I (2018, barrierearm)

Fachanforderungen Textillehre Primarstufe (2022, barrierearm)

Fachanforderungen Textillehre Sekundarstufe I (2018)

Fachanforderungen Textillehre Sekundarstufe I (2018, barrierearm)

Lehrplan Textillehre Primarstufe, Leitfaden Technik Primarstufe (2021, barrierearm)

Leitfaden Technik Sekundarstufe I (2019), Leitfaden Technik Sekundarstufe I (2019, barrierearm)

Leitfaden Textillehre Primarstufe (2022, barrierearm), Leitfaden Textillehre Sekundarstufe I (2019)

Leitfaden Textillehre Sekundarstufe I (2019, barrierearm)

Richtlinie zur Sicherheit im Unterricht (RiSU)

Empfehlung der Kultusministerkonferenz (Stand 14.06.2019)

Deutsche gesetzliche Unfallversicherung (DGUV)

DGUV Bestimmungen Werkraum

DGUV Sicheres Bohren, DGUV Holzstaub, DGUV Sicheres Lötten

DGUV Sicheres Arbeiten mit Metall, DGUV Sicheres Sägen

DGUV Sicheres Schleifen, BG ETEM Ergonomie an Näharbeitsplätzen

UK Nord, Technikunterricht mit Sicherheit , Rechtsgrundlagen und Präventionen

TRGS 906 Fassung 20.04.2023, Technische Regeln für Gefahrenstoffe

Verzeichnis einiger Hartholzarten (nach Anhang I Nr. 5 der Richtlinie 2004/37/EG)

BFA (Branche Fællesskab Arbejds miljø), Når klokken ringer (2018)

Pejlemærker for god undervisning

Dygtige undervisere er den enkeltstående faktor, der har størst indflydelse på elevernes udbytte af undervisningen. Debatten handler dog ofte om meget andet end selve kerneopgaven – undervisningen.

Der bør bruges flere kræfter på skolernes og uddannelsesinstitutionernes kerneopgave og på at udvikle undervisningen – både i hverdagens skolepraksis og i den større nationale debat om undervisningsområdet. Danske Underviserorganisationers Samråd og Undervisningsministeriet har derfor i fællesskab udarbejdet 12 pejlemærker for, hvad der kendetegner god undervisning. Pejlemærkerne udgør ikke en facitliste, men er et oplæg til en lokal og national faglig debat om, hvad god undervisning er og hvordan god undervisning skabes.

Formål og værdier

1. God undervisning fremmer elevernes faglige, sociale og personlige udvikling og dannelse og lever op til uddannelsernes mål, formål og værdier.

Rammer og forudsætninger for god undervisning

2. God undervisning bygger på lærerens engagement, motivation og professionelle ansvar og dømmekraft.
3. God undervisning udføres og udvikles af fagligt og pædagogisk kompetente og opdaterede lærere.
4. God undervisning sker inden for tidsmæssige, fysiske og organisatoriske rammer, der skaber rum til faglig dialog, udvikling, planlægning, opfølgning og feedback.
5. God undervisning udvikles fagligt og pædagogisk i et miljø præget af tillid, åbenhed og samarbejde.

God undervisning – i samspillet mellem lærer og elever

6. God undervisning har faglig ambition, en tydelig retning og struktur.
7. God undervisning bygger på høje forventninger til alle elever og fremmer elevernes progression.
8. God undervisning fremmer og praktiserer demokratiske principper.
9. God undervisning bygger videre på og udvider elevernes erfaringsverden.
10. God undervisning sker i et trygt læringsmiljø med rum til at stille spørgsmål, reflektere og begå fejl.
11. God undervisning bygger på gensidig respekt mellem lærere og elever.
12. God undervisning er varieret og sætter elevgruppens mangfoldige kompetencer i spil.

CENTER FOR PÆDAGOGISKS LÆREPLANSGRUPPER

Fag	Konsulent/tovholder	Sparringspartnere	Skole
Dansk	Tina Joost	Anne Karin Sjøstrøm Bente Knutzen-Koch Laura Lund Clausen	Bøl-Strukstrup Danske Skole Bredsted Danske Skole A. P. Møller Skolen
Tysk	Henry Bohm	Tina Rother Jessica Petersen Andrea Tutlewski	Gustav Johannsen-Skolen Jaruplund Danske Skole Gustav Johannsen-Skolen
Engelsk	Team Engelsk	Lis Bewernick Else Brink Nielsen Lis Blumenau	Skovlund-Valsbøl Danske Skole Cornelius Hansen-Skolen Husum Danske Skole
Matematik	Markus Hausen	Sandra Döhrwaldt Stefanie Bernsee Reimo Hinske	Cornelius Hansen-Skolen Jes Kruse-Skolen Jes Kruse-Skolen
Natur/teknologi	Kirsten la Cour, senere Rasmus Raun	Kirsten Weiss Sybilla Nitsch Jörg Liedtke	Jaruplund Danske Skole Hans Helgesen-Skolen Læk Danske Skole
Biologi	Kirsten la Cour, senere Rasmus Raun	Daniel Frost Larsen Frauke Pløen, senere Inga Rühmann	Husum Danske Skole A. P. Møller Skolen A. P. Møller Skolen
Geografi	Kirsten la Cour, senere Rasmus Raun	Markus Lorenzen Rasmus Raun Mette Lorenzen	A. P. Møller Skolen Cornelius Hansen-Skolen Jens Jessen-Skolen
Fysik og kemi	Kirsten la Cour, senere Rasmus Raun	Peter Aggerholm Tim Steffensen Iben Hougaard Grethe Andersen	Gustav Johannsen-Skolen Gustav Johannsen-Skolen A. P. Møller Skolen Duborg-Skolen
Religion	Kirsten la Cour, senere Christian Schlömer	Mette Jessen Jenny Heim (2016/17)	Store Vi Danske Skole Læk Danske Skole
Historie	Kirsten la Cour, senere Christian Schlömer	Verena Gülck Leif Mikkelsen	Gustav Johannsen-Skolen Duborg-Skolen
Samfundsfag	Kirsten la Cour, senere Christian Schlömer	Philipp Becker Leif Mikkelsen	Jes Kruse-Skolen Duborg-Skolen
Idræt	DSIS	Monica Eichhorn Bettina Andresen Susanne Terkelsen	Gustav Johannsen-Skolen Lyksborg Danske Skole Bøl-Strukstrup Danske Skole
Madkundskab	Charlotte Havn		Gustav Johannsen-Skolen
Musik	Ture Pejtersen	Jutta Öhler	A. P. Møller Skolen
Billedkunst	Dirk Jäger	Vibeke Lund	Jens Jessen-Skolen
Håndværk og design	Else Brink Nielsen	Karen Andresen Berit Nommensen Arno Paulsen-Probst	Sdr. Brarup Danske Skole Risum Skole/Risem Schölj Hiort Lorenzen-Skolen

Team Læreplan: Skole- og Gymnasiekontoret, de pædagogiske konsulenter for fagene, tovholder CfU

Redaktion: Mette Tode, Katrine Hoop og Alexander Rambow.